

Члан 4.

(Накнада за случај тешке инвалидности или тешке болести)

- (1) У случају настанка тешке инвалидности или тешке болести државног службеника и намјештеника, или члана његове уже породице, исплаћује му се једнократна новчана помоћ у висини одређеној законом.
- (2) Под тешком болешћу из става (1) овог члана, подразумевају се слиједеће болести: акутна туберкулоза, малигна обољења, ендемска нефропатија, хируршка интервенција на срцу и мозгу, све врсте дегенеративних обољења централног нервног система, инфаркт (срчани и мождани), обољење мишићног система, парализа и друге тешке болести, као и тешке тјелесне повреде. Болест, односно тјелесна повреда се доказује на основу медицинске документације и мишљења Института за медицинско вјештачење здравственог стања.
- (3) Право на једнократну новчану помоћ из става (1) овог члана, на основу тешке инвалидности остварује се за утврђени степен инвалидности од најмање 60%.

Члан 5.

(Накнада за прековремени рад, рад у нерадне дане, ноћни рад и рад у дане државних празника)

- (1) Државном службенику и намјештенику основна плата увећат ће се:
 - a) за прековремени рад најмање 50%,
 - b) за рад у нерадне дане најмање 30%,
 - c) за рад ноћу најмање 35%,
 - d) за рад у дане државних празника најмање 50%.
- (2) Накнаде односно увећања плате из става (1) овог члана остварују се доношењем рјешења у коме ће бити прецизно назначени врста послова, период обављања послова и број извршиоца послова.

Члан 6.

(Рјешавање о накнадама и другим материјалним правима)

- (1) Накнаде и друга материјална права предвиђена у одредбама чл. 2. до 5. ове уредбе, остварују се доношењем рјешења.
- (2) Рјешење из става (1) овог члана, доноси руководилац федералног органа управе у којем се државни службеник, односно намјештеник налази у служби.

Члан 7.

(Проширена примјена)

- (1) Члан 4. став (2) ове уредбе примјењиват ће се приликом одлучивања о праву на једнократну новчану помоћ за случај тешке болести и инвалидности и у правним особама у којима се као оснивач појављује Влада Федерације Босне и Херцеговине или има већинско власништво, или оснивачка права врши Парламент Федерације Босне и Херцеговине.
- (2) Правне особе из става (1) овог члана дужне су ускладити своје интерне акте у року од 30 дана од дана ступања на снагу ове уредбе.

Члан 8.

(Пријелазне и завршне одредбе)

Даном ступања на снагу ове уредбе, престаје да важи Уредба о накнадама и другим материјалним правима која немају карактер плате ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 63/10, 22/11, 66/11, 51/12, 99/22, 15/23 и 68/23).

Члан 9.

(Ступање на снагу)

Ова уредба ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

В. број 686/2025
16. априла 2025. године
Сарајево

Премијер
Нермин Никшић, с. р.

Na osnovu čl. 36. i 43. Zakona o plaćama i naknadama u organima vlasti Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 45/10, 111/12 i 20/17) a u vezi sa članom 19. stav (1) Zakona o Vladi Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 1/94, 8/95, 58/02, 19/03, 2/06 i 8/06), Vlada Federacije Bosne i Hercegovine na 53. sjednici, održanoj 16.04.2025. године, donosi

UREDBU**O NAKNADAMA KOJE NEMAJU KARAKTER PLAĆE**

Члан 1.

(Predmet Uredbe)

Ovom uredbom uređuju se uvjeti, kriteriji i način ostvarivanja naknada i drugih materijalnih prava koja pripadaju rukovodećim i ostalim državnim službenicima (u daljem tekstu: državnim službenicima) i namještenicima u federalnim organima uprave i federalnim upravnim organizacijama i drugim tijelima federalne uprave (u daljem tekstu: federalni organ uprave) koje nemaju karakter plaće.

Члан 2.

(Naknada za prijevoz)

- (1) Државном службенику и намјештенику коме није организиран пријевоз на посао и са посла, а чије је мјесто становања удаљено од мјеста рада најмање два километра, припада мјесечна карта или накнада за трошкове пријевоза у висини мјесечне карте градског, приградског, односно, међуградског саобраћаја.
- (2) Право на накнаду троškova пријевоза у међуградском саобраћају имају они државни службеници и намјештеници који долазе на посао из мјеста пребивалишта које се налази ван подручја у коме је мјесто сједишта федералних органа управе.
- (3) Право на накнаду троškova пријевоза, у овом случају остварује се на основу писменог захтјева државног службеника, односно намјештеника у којем се наводи адреса стварног становања у мјесту рада и да svakodnevno путује од тог мјеста до мјеста рада. Уз захтјев се прилаже писмени доказ регистраног пријевозника чији се пријевоз користи за долазак на посао и повратак са посла (дневна или мјесечна карта).
- (4) Државни службеник и намјештеник који за потребе пријевоза долазка на посао и повратак са посла, уз претходно писмено одобрење руководиоца федералног органа управе користи аутомобил у приватном власништву, у том случају има право на накнаду у висини цијене мјесечне карте у јавном саобраћају.
- (5) Ова накнада одобрава се рјешењем које доноси руководилац федералног органа управе. Злоупотреба коришћења накнаде из ст. (1) и (2) овог члана, сматра се материјалном штетом и подлијеже обавези одговорности за ту штету у складу са законом.

